

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn.

I S 44/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 14 listopada 2024 r.,

- 1. odrzuca wniosek M. J. o wyłączenie sędziów Sądu
Najwyższego;**
- 2. odrzuca skargę;**
- 3. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na dzień 29 września 2024 r. M. J. (dalej: „skarżący”),
działając przez adwokata A. N., złożył skargę na przewlekłość postępowania przed
Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie sygn. akt I S 44/24. Skarżący wniósł
o stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz o zasądzenie od organu na rzecz
strony kwoty jaką Sąd Najwyższy uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych,
lecz nie mniej niż 6000 zł, tytułem przewlekłości postępowania oraz kosztów
zastępstwa prawnego, następnie wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych.

Skarżący wniósł także wniosek w trybie art. 49 k.p.c. o wyłączenie imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego powołanych na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej po 2017 r., jak również wniosek o zwolnienie go z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu zażaleniowym, powołując się na trudną sytuację finansową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego został złożony w treści skargi, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu ze skargi na przewlekłość postępowania. W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Zważyć również należy, że zgodnie z obowiązującym od 1 lipca 2023 r. art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. W konsekwencji wniosek taki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; z 29 października 2009 r., KSP 18/09).

Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane nie tylko skargą na naruszenie prawa strony

do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki ale i postępowanie zażaleniowe na orzeczenie zapadłe w wyniku rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania.

Z treści skargi wniesionej przez pełnomocnika M. J. wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu pod sygn. akt I S 44/24 oraz powiązanego z nim, a zainicjowanego złożeniem zażalenia z 5 lipca 2024 r., postępowania zażaleniowego. Jak podkreślono powyżej, w postępowaniach tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, a zatem skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności, jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 355 k.p.c.

[SOP]

[a!]